

O beskrupuloznoj prirodi Komunističke partije Kine

Predgovor

Komunistički pokret, koji je pravio veliku galamu preko jednog veka, čovečanstvu je doneo samo diktaturu, rat, siromaštvo i brutalnost. Padom Sovjetskog Saveza i komunističkih partija u istočnoj Evropi, ova katastrofalna i nečuvena drama konačno je krajem prošlog veka stupila u svoju poslednju fazu. Niko, od običnih građana, do generalnog sekretara Komunističke partije, više ne veruje u mit komunizma.

Komunistički režim nije nastao ni "božanskim mandatom" [1], niti demokratskim izborom. Danas, s obzirom da je njegova ideologija potpuno uništena, legitimitet njegovog režima nalazi se pred izuzetnim izazovom.

Policija hapsi Falun Gong praktikante koji mirno protestuju na Trgu Tjenanmen 11. maja 2000. (AFP/Getty Images)

Komunistička partija Kine nije spremna, shodno istorijskom razvoju, sići sa bine istorije. Umesto toga, ona u svojoj mahnitoj borbi za legitimitet koristi beskrupulozne metode, koje je razvila i sakupila u decenijama političkih kampanja, da bi izbegla svoju sudbinu - raspad.

Da li se radi o reformi ili politici otvaranja, jedini cilj KPK je da svim sredstvima održi interese svoje grupe i njenu totalitarnu vladavinu. Uprkos ekonomskim dostignućima u poslednjih 20 godina, koja se imaju pripisati napornom radu kineskih građana, KPK se ni najmanje ne oseća ubeđenom da odloži svoj mesarski nož. Umesto toga, ona krade ova dostignuća i koristi ih kao dokaz za legitimitet svoje vladavine, tako da njeno konsekventno beskrupulozno ponašanje postaje još prevarantskije i varljivije. Što je najgore, KPK sve čini kako bi uništila moralnu osnovu cele nacije, trudeći se da svakog Kineza pretvori u manjeg ili većeg lupeža, da bi na taj način sebi stvorila povoljno okruženje.

U ovom istorijskom momentu je za nas od posebne važnosti jasno prepoznati razloge beskrupuloznog ponašanja i kriminalnu prirodu KPK, da bi kineska nacija iznova postigla trajnu stabilnost i mir i što pre stupila u eru slobodnu od KPK i da bi mogla doživeti period novog procvata.

1. Beskrupulozna priroda KPK se nikad nije promenila

Za koga je reforma?

Za vreme cele svoje istorije, KPK je uvek pokazivala znakove poboljšanja kada se nalazila u krizi, stvarajući kod ljudi iluziju o KPK. Sve ove iluzije su bez izuzetka jedna za drugom uništavane. U današnje vreme, KPK teži za brzim uspesima i zbog toga je priredila predstavu ekonomskog blagostanja, koja je narod opet dovela do toga da polaže lažne nade u KPK. Ipak, suštinski konflikti između interesa KPK sa jedne strane i interesa države i naroda s druge strane, sprečavaju trajni ekonomski procvat. "Reforma", obećana od strane KPK služi samo jednom cilju, naime održanju njene sopstvene vladavine. To je slaba reforma, promena na površini, ali ne u korenu. Trapav razvoj prikriva još veću društvenu krizu, koja bi zemlji i narodu ponovo mogla doneti veliku štetu.

Promenom u vođstvu, nova generacija lidera KPK nema više udela u komunističkoj revoluciji i zbog toga ima sve manje verodostojnosti i prestiža u narodu. Usred njene krize legitimiteta, zaštita partijskih interesa KPK sve više postaje osnovna garancija održavanja interesa pojedinih članova KPK. Nada da bi se takva egoistična i neobuzdana partija mogla posvetiti mirnom razvoju zemlje, pokazala se pustom željom.

Pogledajmo šta People's Daily, glasnik KPK, piše u članku na naslovnoj strani 12. jula 2004. godine: "Istorijska dijalektika je članove KPK naučila sledećem: Stvari koje se trebaju promeniti, moraju biti promenjene, inače će se degenerisati; one stvari, koje ne trebaju biti promenjene, moraju ostati nepromenjene, jer bi to inače vodilo ka samoraspadanju."

Šta onda treba ostati nepromenjeno? People's Daily: "Osnovna partijska linija 'jednog centra, dvije bazne tačke' mora trajati sto godina bez ikakvog kolebanja." [2]

Narod ne razume šta ustvari znači "centar" i "bazne tačke", ali svako zna da se odlučnost komunističke aveti da zadrži svoj kolektivni interes i svoju diktaturu nikad neće promijeniti. Komunizam je u celom svijetu pobeđen i osuđen na propast. Ipak, što je nešto korumpiranije, to će biti destruktivnije u svojoj smrtnoj borbi. Raspravljati s Komunističkom partijom o demokratskim promenama može se uporediti s tim da jednog tigra pitate da vam da svoje krzno.

Šta bi se desilo s Kinom bez KPK?

Dok se KPK bliži svom nestanku, ljudi su iznenađeni otkrićem da su faktori zle aveti KPK decenijama, svojim stalno menjajućim i podlim metodama prodrli u sve aspekte života ljudi.

Kada je Mao Cetung umro, mnogi Kinezi su gorko plakali pred njegovim portretom pitajući se kako će Kina ići dalje bez predsednika Maoa. Ironično,

dvadeset godina kasnije, kada se njen politički legitimitet dovodi u pitanje, KPK širi novu propagandu, koja ljude opet navodi da se brinu i sebi postavljaju pitanje: "Šta bi se desilo s Kinom bez KPK?"

U stvari je politička kontrola KPK, koja svugde prodire, tako uticala na našu kulturu i misaone strukture, da čak i kriterijumi po kojima prosuđujemo o KPK potiču od nje. S obzirom da je KPK u prošlosti kontrolisala ljude tako što im je ubrizgala svoju ideologiju, ona može samo požnjeti to što je posejala, jer su ove stvari koje su ubrizgane u misli ljudi, već ušle u svaku njihovu ćeliju. Ljudi razmišljaju prema logici KPK i stavljaju se u isti brod sa njom kada se radi o razlikovanju između dobrog i lošeg. Kada se radi o 4. junu 1989., kada je KPK pobila studente koji su protesovali, neki su govorili: "Da sam ja Deng Xiaoping, i ja bih ugušio protest tenkovima." Kada se radi o progonu Falun Gong, neki kažu: "Na mjestu Jianga Zemina, i ja bih eliminisao Falun Gong." O zabrani slobodnog izražavanja mišljenja neki kažu: "Da sam ja KPK, i ja bih isto uradio." Istina i savjest su nestali - ostala je samo logika KPK. To je konsekvencija njenih krajnje podmuklih i brutalnih metoda. Sve dok ovaj otrov KPK i dalje ostaje u glavama ljudi, ona iz toga može dobijati energiju, kako bi se održala na životu.

Razmišljanje, šta bi bilo od Kine bez KPK, tačno odgovara njenim željama i to zbog toga jer ljudi izvlače zaključke prema partijskoj logici.

Kina je prošla kroz 5000-godišnju istoriju civilizacije bez KPK. Zaista, ni u jednoj zemlji na svetu se socijalni napredak nije zaustavio zbog pada određenog režima. Ipak, nakon decenija vladavine KPK ljudi više ne prepoznaju tu činjenicu. Trajna propaganda KPK dovela je ljude do toga da posmatraju Partiju kao svoju majku. Svugde prisutna politika KPK dovela je ljude do toga da ne mogu zamisliti život bez nje.

Bez Mao Cetunga Kina nije propala, da li će onda Kina bez KPK propasti?

Šta je pravi izvor nemira?

Mnogi ljudi poznaju i ne odobravaju makijavelističko ponašanje KPK i gnušaju se borbi i laži, tipičnih za komunizam. Ali istovremeno, ljudi se boje njenih političkih kampanja i iz toga rezultirajućih nemira, kao i mogućnosti da u Kini opet zavlada kaos. Zbog toga ljudi zapadaju u tiho prihvatanje vladavine KPK i osećaju se bespomoćni naspram njene tiranske moći, čim im ona samo jednom zapreti nemirima.

U stvari je KPK sa svojih nekoliko miliona vojnika i naoružanih policajaca pravi izvor nemira. Obični građani nemaju ni razloga, ni mogućnosti da izazovu nemire. Samo nazadna KPK, koja je obuzeta panikom, donosi nemire u zemlju, na svaki znak promjena. Parola "Stabilnost pre svega" i "Sve nesigurne elemente ugušiti u korenu" postali su teoretska osnova KPK, s ciljem tlačenja ljudi. Šta je najnestabilniji faktor u Kini? To je upravo sama KPK, koja se specijalizovala na tiraniju. Ona sama izaziva nemire i onda koristi kaos koji je sama izazvala, da bi tlačila ljude. To je uobičajeno ponašanje jednog nitkova.

2. KPK žrtvuje ekonomski razvoj

Prisvajanje zasluga za dostignuća koja je narod stekao teškim radom

KPK tvrdi da se njen legitimitet zasniva na ekonomskom razvoju poslednjih dvadeset godina. U stvari je ovaj razvoj postepeno postignut zalaganjem kineskog naroda, nakon što su okovi od KPK malo olabavljeni. Ovaj razlog prema tome nema ništa sa zaslugama KPK; međutim ona propagira ekonomski razvoj kao svoju sopstvenu zaslugu i traži zbog toga čak i zahvalnost naroda. Ona želi da ljudi veruju kako se bez nje ovaj razvoj ne bi desio. Pri tome je opšte poznato da su mnoge nekomunističke zemlje već do sada postigle i puno brži ekonomski rast.

Kada sportisti osvoje olimpijske medalje, Partija očekuje njihovu zahvalnost. Partija se čak ne ustručava ni da koristi veštački stvoren imidž velike sportske nacije, da bi držala pohvalni govor mudrom vođstvu KPK. Kina je za vreme epidemije SARS-a morala puno toga pretrpeti, ali je People's Daily, glasnik KPK izvestio da je virus pobeđen, jer se "možemo pouzdati u osnovne teorije, osnovne linije, osnovna pravila i osnovna iskustva KPK". Uspjeh kineskog svemirskog broda "Shenzhou-V" je u stvari zasnovan na radu naučnika i saradnika astronautske nauke i tehnologije, ali je KPK ovaj uspeh prikazala kao dokaz da samo ona može uvesti kineski narod u redove moćnih svetskih nacija. Izbor Kine za domaćina Olimpijskih igara 2008. godine je u stvari bila "maslinova grančica", koja je Kini uručena od strane zapadnih zemalja, kako bi bila ohrabrena u tome da poboljša stanje ljudskih prava. Međutim, odluka da Kina bude domaćin Olimpijskih igara, bila je iskorišćena od strane KPK, kako bi pojačala polaganje svog prava na legitimitet i da ima izgovor da još više tlači kineski narod. Veliki "tržišni potencijal" Kine, koji strani investitori traže, zasniva se na potrošačkoj moći stanovništva od 1,3 milijarde ljudi. Ipak KPK sebi pripisuje zaslugu za ovaj tržišni potencijal i pretvara ga u jako oružje, kojim prisiljava zapadni svet na saradnju prema njenim pravilima igre komunističke vladavine.

Sve što je loše KPK pripisuje reakcionarnim silama i skrivenim motivima pojedinaca, dok je za sve dobro zaslužno partijsko vođstvo. KPK će iskoristiti svaki pojedini uspeh, kako bi još "atraktivnije" oblikovala svoj zahtev za legitimitetom. S ovim ciljem se čak i zločini koje je počinila predstavljaju nečim dobrim. Kada se npr. brzo širenje AIDS-a više ne može prikriti, KPK odjednom stvara novi identitet. Ona pažljivo mobiliše svoju propagandnu mašineriju i koristi svakog, od poznatih glumaca, do generalnih sekretara partije, kako bi glavnog krivca, KPK, predstavila kao blagoslov za pacijente, razarača AIDS-a i nekoga ko savlađuje i prebrođuje bolesti. U ophođenju sa jednom tako ozbiljnom temom, kod koje se radi o životu i smrti, sve misli KPK okreću se oko pitanja kako iskoristiti ovu tematiku za veličanje same sebe. Samo tako zloban intrigant, kao što je KPK, sposoban je za tako bezobziran odnos, bezobrazno i podmuklo prisvajanje zasluga, uz potpuno nepoštovanje ljudskog života.

Ekonomski nepovoljna situacija uzrokovana kratkovidnim ponašanjem

Suočavajući se s ozbiljnom "krizom legitimiteta" i da bi održala svoju moć, KPK je u 80-tim godinama započela s politikom reformi i otvaranja. Težnja za brzim uspehom dovela je Kinu u nepovoljnu poziciju, koju ekonomski eksperti nazivaju "prokletstvo onog ko je zakasnio".

Koncept "prokletstva onog ko je zakasnio" ili "prednost onog koji je zakasnio", kako to neki drugi naučnici nazivaju, odnosi se na to, da slabije razvijene zemlje, čiji se razvoj kasnije dešava, u mnogim aspektima mogu oponašati razvijene zemlje. Ovo oponašanje može imati dve forme: oponašanje društvenog sistema ili oponašanje tehnoloških i industrijskih modela. Oponašanje društvenog sistema je po pravilu teško, jer bi reforma političkog sistema mogla ugroziti interese nekih društvenih ili političkih grupa. Zbog toga nerazvijene zemlje naginju tome da oponašaju tehnologije razvijenih zemalja. Iako oponašanje tehnologije može doneti kratkotrajni ekonomski razvoj, to može takođe doneti i mnoge skrivene opasnosti, pa čak i izostanak trajnog ekonomskog razvoja.

Upravo to "prokletstvo onog koji je zakasnio" je put koji je KPK izabrala; put, koji vodi u propast. U posljednje dve decenije, kopiranje tehnologija je dovelo u Kini do nekih dostignuća, koja je KPK iskoristila i predstavila kao sopstvenu zaslugu, kako bi svoj "legitimitet" iznova stavila na probu i kako bi se i dalje opirala političkoj reformi, kojom bi bili ugroženi njeni sopstveni interesi. Znači, ona je za to radije žrtvovala dugoročne interese nacije.

Bolna cena za ekonomski razvoj KPK

Dok se KPK neprekidno hvali svojim ekonomskim dostignućima, kineska ekonomija u svetu je u stvari na još nižem rangu nego u vreme vladavine Qianlonga (1711.-1799.) u Qing-dinastiji. U vreme Qianlonga, kineski bruto-nacionalni produkt (BNP) iznosio je 51% od sume svih BNP-a celog svijeta. Kada je Sun Jat-sen osnovao Republiku Kinu 1911. (period Kuomintanga) svetski udio kineskog BNP-a iznosio je 27%. Do 1923. procenat je opao, ali je još uvijek iznosio 12%. 1949. kada je KPK preuzela kontrolu, procenat je bio 5,7, ali u 2003. kineski BNP je bio manje od 4% od svjetske sume. Dok je ekonomsko nazadovanje za vreme KMT perioda bilo uzrokovano decenijama rata, kontinuirano ekonomsko nazadovanje za vreme vladavine KPK desilo se u mirna vremena.

Danas, da bi legitimisala svoju moć, KPK teži za brzim uspesima i neposrednim dobicima. Osakaćena ekonomska reforma, koju je KPK započela zbog održavanja sopstvenih interesa, koštala je zemlju visoku cijenu. Brzi ekonomski rast u poslednjih 20 godina omogućen je u velikoj meri prekomernim iskorišćavanjem i čak rasipanjem resursa. Razaranja životne okoline je cena za to. Znatan dio kineskog BNP postignut je uništavanjem osnove budućih generacija. 2003. godine, Kina je manje od 4% doprinela ekonomskom dohotku svijeta, ali je potrošnja gvožđa, cementa i drugih dobara iznosila trećinu globalne potrošnje. [3]

Od 80-tih do kraja 90-tih godina prošlog veka, širenje isušenih pustinskih oblasti poraslo je od nešto više od 1.000 na 2.460 kvadratnih kilometara godišnje. Obradivo zemljište po glavi stanovnika smanjilo se od dva mua 1980. godine na 1,43 mua 2003. godine. [4] Kroz sve veću potrebu za zemljom u industrijske svrhe, Kina je u nekoliko godina izgubila 100 miliona mua obradive zemlje. Ipak, samo 43% konfiskovane zemlje se stvarno koristi. Trenutno, ukupna količina proizvedenih otpadnih voda iznosi 43,95 milijardi tona, što prevazilazi prirodni prihvatni kapacitet za 82%. U sedam velikih rečnih sistema, 40,9% vode nije za piće ni za ljude ni za životinje. 75% jezera su zagađena, tako da nastaju različiti stepeni eutrofikacije. [5] Konflikt između čovjeka u prirode još nikad u Kini nije bio tako ekstreman kao danas. Ni Kina, a ni ostatak svijeta, ne mogu podneti ovaj nezdrav rast. Zavarani površnim sjajem oblakodera i vila, ljudi možda još nisu svesni preteće ekološke krize. Međutim, kada za prirodu dođe vreme da se osveti ljudima, to će imati katastrofalne posledice za kinesku naciju.

U poređenju, nakon odbacivanja komunizma, Rusija je u isto vreme sprovela ekonomske i političke reforme. Nakon kratkog i bolnog perioda, Rusija je izabrala kurs, koji će zemlji doneti brži razvoj. Od 1999. do 2003. je BNP Rusije porastao za 29,9%. Životni standard stanovništva se značajno poboljšao. Zapadni preduzetnički krugovi ne samo da su počeli diskutovati o ruskom privrednom čudu, već su takođe u velikom broju počeli investirati u Rusiji - ovoj novoj vrućoj zemlji za investicije. Rang Rusije među zemljama atraktivnim za investicije popeo se od 17. mjesta u 2002. godini na 8. mjesto u 2003. godini. Rusija je po prvi put među deset najatraktivnijih zemalja za investicije širom sveta.

Čak i Indija, zemlja koja je prema mišljenju Kineza siromašna i nalazi se u etničkim konfliktima, doživela je jako ubrzan ekonomski razvoj i postigla od početka svojih ekonomskih reformi 1991. ekonomski rast od 7-8 % godišnje. Indija ima relativno potpun pravni sistem u svojoj tržišnoj ekonomiji, stabilan finansijski sistem, dobro razvijen demokratski sistem i motivisano stanovništvo. Internacionalna zajednica je Indiju rangirala kao zemlju sa velikim razvojnim potencijalom.

Nasuprot tome, KPK sprovodi samo ekonomske, ali ne i političke reforme. Simuliranjem kratkotrajnog ekonomskog rasta, KPK sprečava prirodan razvoj socijalnih sistema. Ova nepotpuna reforma uzrokovala je povećanu nejednakost u kineskom društvu i dovela je do zaoštavanja socijalnih problema. Razvoj, koji je narod danas postigao, nije podržan od stabilnog i pouzdanog sistema. Osim toga, vlastodršci u KPK iskorištavaju svoje pozicije u procesu privatizacije državne svojine, kako bi napunili sopstvene džepove.

KPK uvek iznova vara seljake

KPK je došla na vlast uz veliku pomoć i podršku seljaka. Seosko stanovništvo je u oblastima pod kontrolom KPK u ranoj fazi njenog formiranja dalo KPK sve što je imalo. Međutim, otkad je KPK došla na vlast, i seljaci su bili žrtve žestoke diskriminacije.

Nakon što je KPK preuzela vlast, uvela je jedan krajnje nepravedan sistem - sistem registracije stanovnika. Ovaj sistem deli ljude na seosko i ne-seosko stanovništvo, stvarajući besmisleni podelu i opoziciju unutar države. Seljaci nemaju zdravstveno osiguranje, socijalnu zaštitu, penziju i nemaju pravo na kredite kod banaka. Seljaci spadaju u najosiromašeniju klasu u Kini, a snose međutim najveći poreski teret. Oni moraju plaćati u fond za obavezne rezerve, fond za opšti napredak, fond za administrativnu upravu, dodatnu naknadu za školovanje, porez za kontrolu rađanja, porez za vojnu organizaciju i obuku, kao i naknadu za gradnju puteva. Pored svih ovih troškova, oni moraju državi još obavezno prodati deo žita koje proizvedu po fiksnoj ceni i moraju platiti poljoprivredni porez, zemljišni porez, porez na lokalne produkte, porez na klanice i brojne druge izdatke. Svi ovi porezi ne važe za "ne-seosko stanovništvo".

Početkom 2004. godine, kineski premijer Wen Jiabao objavio je "Dokument br. 1", u kojem navodi da se seljaci, poljoprivreda i seoske oblasti u Kini suočavaju sa najtežim periodom od ekonomske reforme 1978. godine. Dohodak najvećeg dela seljaka stagnira ili se čak smanjuje. Oni postaju sve siromašniji i razlika u dohotku između seoskog i gradskog stanovništva se stalno povećava.

Kao ilustracija ovog razvoja može poslužiti sledeći primer: Jednoj farmi drveća na istoku provincije Sichuan je za projekt pošumljavanja lokalna vlada odobrila 500.000 juana (oko 50.000 eura). Rukovodioci ove farme su prvo strpali 200.000 juana u svoje džepove, a ostalih 300.000 su namijenili projektu. Kako je novac polako nestajao prolazeći kroz sve nivoe vlasti, samo jako malo je stvarno preostalo za lokalne seljake, koji su uradili stvarni posao sadenja drveća. Vlada se i pored toga nije morala brinuti da će seljaci odbiti raditi posao zbog premale nadnice, jer su već bili toliko osiromašeni, da su radili i za jako malo novca. To je takođe jedan od razloga zašto su proizvodi "Made in China" tako jeftini.

Pritisak na zapadne zemlje upotrebom ekonomskih interesa

Mnogi ljudi veruju da će trgovina s Kinom potpomoći ljudska prava, slobodu mišljenja i demokratske reforme. Nakon više od 10 godina se jasno vidi da je ova pretpostavka bila samo pusta želja. Poređenje principa, po kojima se sklapaju poslovi u Kini i na zapadu pokazuje znatne razlike. Na mesto pravednosti i transparentnosti u zapadnim društvima, u Kini stupaju lične veze, podmićivanje i pronevera. Mnoge zapadne korporacije u međuvremenu su postale saučesnici u stalno rastućoj korupciji u Kini. Neke firme čak pomažu KPK da prikrije svoja kršenja ljudskih prava i progon sopstvenog naroda.

KPK se ponaša kao mafija igrajući na ekonomsku kartu na nivou strane diplomatije. Da li će ugovor o proizvodnji aviona biti potpisan s Francuskom ili SAD zavisi od toga koja zemlja neće kritikovati stanje ljudskih prava u Kini. Mnogi zapadni biznismeni i političari upravljani su i kontrolisani ekonomskim profitima iz Kine. Neke kompanije iz Severne Amerike koje se bave informacionom tehnologijom isporučile su KPK specijalne proizvode za blokiranje interneta. Da bi dobile pristup kineskom tržištu, neke internet

stranice su se složile s tim da se same cenzurišu i da filtriraju informacije koje se ne dopadaju KPK.

Prema podacima Kineskog ministarstva trgovine, do kraja aprila 2004, Kina je preko različitih ugovora dobila ukupno 990,13 milijardi dolara stranih investicija. Ova ogromna "transfuzija krvi" za kinesku ekonomiju u formi stranog kapitala je očigledna. Ipak, strani kapital kroz tok investicija nije doneo kineskom narodu koncept demokratije, slobode i ljudskih prava kao fundamentalnih principa. KPK u svojoj propagandi besramno iskorišćava bezuslovnu saradnju stranih investitora i stranih vlada i dodvoravanje nekih zemalja. Koristeći površinski ekonomski rast, službenici KPK postali su jako vešti u udruživanju s biznismenima kako bi među sobom delili državna bogatstva i blokirali političke reforme.

3. Tehnika ispiranja mozga KPK razvila se od otvorenog do "rafiniranog"

Ljudi često čuju nekoga da kaže: "Znam da je KPK često lagala u prošlosti, ali ovaj put govori istinu." Ironično, gledano unazad, ovo se stalno govorilo nakon što je KPK u prošlosti napravila teške greške. Ovo oslikava sposobnost KPK da vara narod, stečenu kroz decenije.

Pošto su ljudi u međuvremenu razvili nešto otpora prema bajkama KPK, njeni izumi i propaganda su postali mnogo suptilniji i profesionalniji. Propaganda parolama odustala je od stila iz prošlosti i laži KPK se u današnje vreme oblikuju diferenciranije i suptilnije. Posebno pod postojećom informativnom blokadom, koju je KPK navukla na čitavu Kinu, izveštaji se prave na osnovu poluistina, što zavarava javnost i ispoljava se još gore nego ranije bajke.

Engleski list "Chinascop" objavio je u oktobru 2004. članak, koji je analizirao kako KPK koristi rafiniranija sredstva da bi konstruirala laži i sakrila istinu. Kada je 2003. izbio SARS u Kini, spoljni svijet je pretpostavljao da Kina prikriva informacije o epidemiji. Ipak, KPK je stalno odbacivala ove optužbe. Da bi saznao da li KPK istinito izveštava o SARS-u, autor izveštaja je pročitao više od 400 članaka o SARS-u na internet stranici državne novinske agencije Xinhua od početka do aprila 2003.

Ovi izveštaji su ispričali sljedeću priču: Nakon izbijanja SARS-a centralna vlast i vlasti na lokalnom nivou mobilisale su stručnjake da bi pravovremeno lečili pacijente. Nakon njihovog ozdravljenja, ove osobe su bile otpuštene iz bolnica. Kao reakcija na poziv onih koji su želeli izazvati nemire ljudima da brzo nagomilaju zalihe namirnica, kako bi pri daljem širenju bolesti mogli izbegavati kontakt s spoljnim svetom, vlada je pravovremeno uklonila ove glasine, predupredila sva govorkanja i održala stabilnost socijalnog reda. Iako je mali broj anti-kineskih snaga neosnovano slutio prikrivanje činjenica od strane kineske vlade, većina zemalja i ljudi nisu verovali u ove glasine. Predstojeći sajam trgovine u Guangzhou trebao bi imati najveći broj učesnika biznismena iz celog sveta, svih vremena. Turisti izvan Kine potvrdili su da je bezbedno putovati u Kinu. Prije svega stručnjaci iz Svjetske zdravstvene organizacije [koji su upravo bili prevareni od strane KPK] izjavili su u javnosti da je kineska

vlada bila jako predusretljiva i da je preduzela odgovarajuće mjere protiv SARS-a, tako da ne bi trebalo biti problema. Stručnjacima je [nakon preko 20 dana odugovlačenja] odobrena inspekcija na licu mjesta u provinciji Guangdong.

Ovih preko 400 članaka stvorili su javnosti i autoru utisak da se KPK za vreme ova četiri meseca prilično transparentno i odgovorno ponašala prema zdravlju naroda. Kako bi KPK mogla nešto prikriti? Ali ipak, kada je 20. aprila 2003. godine informativna služba Državnog veća na svojoj konferenciji za štampu obznanila da je SARS stvarno izbio u Kini, indirektno je priznala da je vlada čitavo vreme epidemiju držala u tajnosti. Tek u tom trenutku je taj autor uvideo istinu i shvatio prevarantske i podle metode KPK.

Za vreme opštih izbora u Tajvanu, KPK je iskoristila istu suptilnu i "rafiniranu" metodu, da bi ljude ubedila da bi predsednički izbori vodili u katastrofu - porast broja samoubistava, slom berze, porast "retkih" bolesti, mentalna dezorijentiranost, iseljavanje stanovnika ostrva, svađe u porodici, pasivan životni stav, depresivno tržište, nekontrolirane pucnjave na ulici, protesti i demonstracije, opsada zgrade predsednika, socijalni nemiri, politička farsa, itd. KPK je svakodnevno punila glave ljudima u Kini ovakvim idejama, u pokušaju da navede ljude na zaključak da su sve ove nesreće rezultat izbora i da Kina nikad ne bi trebala održati demokratske izbore.

Po pitanju Falun Gong, KPK je prikazala još veći stepen veštine u varanju ljudi kako bi uništila reputaciju Falun Gong. Svi događaji inscenirani od strane KPK su izgledali jako stvarni i nizali su se jedan za drugim. Nije čudo da su mnogi ljudi bili prevareni. Podla propaganda KPK bila je tako varljiva da su njene žrtve rado verovalе njenim lažima i još su mislile da je to istina.

Propaganda ispiranja mozga KPK u posljednjim decenijama postala je rafiniranija i suptilnija pri varanju, što je prirodno proširivanje njene beskrupulozne prirode.

4. Licemerje KPK po pitanju ljudskih prava

Od uzurpiranja demokratije da bi preuzela vlast do simuliranja demokratije da bi zadržala tiransku vladavinu

"U jednoj demokratskoj državi suverenitet treba biti u rukama naroda, što je u skladu s principima neba i zemlje. Kada se jedna država naziva demokratskom, ali suverenitet nije u rukama naroda, to definitivno nije ispravan put i samo se može smatrati nenormalnim. Ova država onda nije demokratska država... Kako demokratija može biti moguća bez okončanja vladavine Partije i bez opštih izbora? Vratite narodu njegova prava!"

Da li ovaj citat zvuči kao da je iz članka "spoljnih neprijatelja" koji maju nameru slamanja KPK? U stvari, ovaj citat je iz članka u Xinhua Daily, zvaničnog lista KPK, od 27. septembra 1945.

KPK, koja je glasno tražila opšte izbore i zahtevala "Vratite narodu njegova prava", smatrala je pravo glasa tabuom, od trenutka kad se dokopala vlasti. Narod, koji bi u stvari trebao biti "vlasnik i gospodar države" nije više imao nikavih prava da donosi sopstvene odluke. Čak ni reč "zločinački" ne može opisati to što KPK sprovodi.

Ako neko misli "što se desilo, desilo se" i da će se zli kult KPK, koji je ubijanjem došao na vlast i lažima upravlja zemljom, polako poboljšati, okrenuti dobrom i biti spreman narodu vratiti njegova prava, opet se vara. 23. novembra 2004, 60 godina nakon gore navedenog citata, partijski list KPK, "People's Daily" piše: "Nepokolebljiva kontrola ideologije je bitna ideološka i politička osnova da bi se vladavina Partije konsolidovala."

Nedavno je KPK objavila takozvani "Princip Tri Ne". [6] Prvi princip glasi: "Razvoj bez rasprava". Istinski cilj KPK nije "razvoj", već to "bez rasprava", da bi se za Partiju stvorila "jednoglasna" atmosfera.

Kada je dopisnik CBS pitao Đijang Cemina zašto Kina u 2000. godini još uvek nije održala opšte izbore, Đijang Cemin je dao objašnjenje "da Kinezi imaju prenizak nivo obrazovanja".

Ipak, još 25. februara 1939. KPK je preko svog Xinhua Daily objavila: "Oni (KMT) misle da demokratska politika u Kini ne može biti ostvarena danas, već tek za nekoliko godina. Oni se nadaju da će tada nivo obrazovanja i znanja kineskog naroda dostići nivo buržoaskih demokratskih zemalja Evrope i Amerike. Tek tada se može ostvariti demokratska politika... međutim samo u jednom demokratskom sistemu biće lakše obrazovati i obučiti ljude."

Licemerna razlika među tim što je Xinhua govorila 1939. i što je Đijang Cemin rekao 2000. pokazuje pravu sliku nepravedne prirode KPK.

Nakon masakra na Trgu Tjenanmen 1989. godine, KPK se opet pokazala na svetskoj bini sa svojim tužnim rekordom kršenja ljudskih prava. Istorija je KPK dala mogućnost izbora: Ili će naučiti da poštuje svoj narod i stvarno poboljšati stanje ljudskih prava, ili će i dalje kršiti ljudska prava unutar Kine, dok će prema spoljnom svetu simulirati poboljšanje ljudskih prava, kako bi izbegla međunarodnu osudu.

Nažalost, KPK je u skladu sa svojom zločinačkom naravi bez oklevanja izabrala drugi put. Ona je sakupila i podržava veliki broj beskrupuloznih, ali talentovanih stručnjaka iz raznih naučnih i religioznih krugova. Njima je shodno njihovoj stručnoj oblasti dat zadatak da izvan Kine šire prevarantsku propagandu i da se hvale navodnim napretkom Kine u oblasti ljudskih prava. Oni su skrojili veliki broj obmana, kao što je na primer "pravo na preživljavanje" ili "pravo na smeštaj i hranu", za čije ostvarivanje druga prava moraju biti zapostavljena. (Znači li to da gladni ljudi nemaju pravo govora? I ako gladni nemaju pravo govora, znači li to da siti takođe ne smeju govoriti u ime gladnih?) KPK je čak pokušala obmanuti kineski narod i zapadne demokratske zemlje igrajući igre s ljudskim pravima i čak drsko tvrdeći da je "trenutno u Kini najbolji period ljudskih prava".

Prema članu 35 kineskog Ustava svaki građanin Narodne Republike Kine ima pravo na slobodu izjašnjavanja, slobodu objavljivanja, okupljanja, udruživanja, protestovanja i demonstriranja. Ipak to je samo igra rečima KPK. Pod vladavinom KPK, nebrojenim ljudima je oduzeto pravo veroispovijesti, slobode izjašnjavanja, pravo objavljivanja i pravo na pravnu odbranu. KPK je čak proglasila i apele određenih grupa ilegalnim. Od 2004. godine razne građanske grupe i grupe apelanata pokušavaju da protestuju u Pekingu. Umesto da im odobri zahteve, vlast ih hapsi. I politika "jedna zemlja, dva sistema" za Hong Kong, koju je KPK utvrdila u Ustavu, takođe predstavlja samo trik. KPK je obećala Hong Kongu 50 godina bez promene sadašnjeg statusa, ali već pet godina nakon preuzimanja Hong Konga, pokušala je provući tiranski zakon - "Član 23", kako bi od dva sistema napravila jedan. [7]

Jedna nova kobna varka KPK je lažno "labavljenje slobode govora", čime se u stvari treba prikriti razmera njene masivne kontrole i nadgledanja. Sada naizgled Kinezi smeju slobodno izraziti svoje mišljenje, a osim toga internet omogućava brži prenos informacija. Tako KPK tvrdi da sada dozvoljava slobodu govora, i prilično puno ljudi je naselo na to. To je lažna pojava. Nije da je KPK postala blaža, već Partija više ne može zaustaviti socijalni razvoj i tehnički napredak. Pogledajmo kakav je uticaj KPK na internet: Ona blokira internet stranice, filtrira informacije, nadgleda *chat* sobe, kontroliše elektronsku poštu i optužuje korisnike interneta. Sve što čini je jednostavno nazadno. Danas je policija KPK, uz pomoć nekih kapitalista bez savesti, koji zanemaruju ljudska prava, opremljena najnovijom tehnologijom, koja joj omogućuje da iz patrolnog vozila nadgleda svaku akciju jednog korisnika interneta. Kada posmatramo degeneraciju KPK - koja čini loša dela usred bela dana - u kontekstu globalnog pokreta prema demokratskim slobodama, kako možemo očekivati od nje napredak po pitanju ljudskih prava? KPK i sama kaže: "labavije prema vani, strožije prema unutra." Beskrupulozna narav KPK se nikad nije promijenila.

Da bi stvorila lepu sliku o sebi na zasedanju UN Komisije za ljudska prava 2004. KPK je inscenirala čitav niz događaja, da bi oštro kaznila one koji krše ljudska prava. Ovi događaji su međutim bili samo za strane oči i nisu predstavljali nikakvu suštinsku promenu. Jer u Kini je sama KPK najveći kršitelj ljudskih prava, zajedno sa bivšim generalnim sekretarom KPK, Đijang Ceminom, bivšim sekretarom političke i pravne komisije Luo Ganom, ministrom javne sigurnosti Zhou Yongkangom i njegovim zamjenikom, ministrom Liu Jingom. Njihovo kažnjavanje kršitelja ljudskih prava je kao da lopov viče: "Uхватите lopova!"

To bi se moglo uporediti sa višestrukim silovateljem, koji svaki dan siluje deset devojaka kada ga niko ne vidi. Ali, kada je puno ljudi u blizini, onda siluje pred njihovim očima samo jednu devojku. Da li se može reći da se ovaj silovatelj popravio? Promena od silovatelja u tajnosti do silovanja u javnosti samo pokazuje da je silovatelj još podliji i besramniji nego pre. Narav višestrukog silovatelja se uopšte nije promenila. Ono što se promenilo je da mu više nije tako lako počiniti zločin.

KPK se ponaša upravo kao ovaj serijski silovatelj. Diktatorska narav KPK i njen instinktivni strah od gubljenja moći uzrokuje da ne poštuje prava ljudi.

Ljudski, materijalni i finansijski resursi, koje je potrošila da bi ukrasila svoj izveštaj o stanju ljudskih prava, višestruko nadmašuju njena nastojanja da stvarno poboljša ljudska prava. Muke koje Kina mora pretrpeti zbog prevarantske KPK, najveća su nesreća za kineski narod.

Zločini u odelima, skrivajući se iza "zakona"

KPK je, s jedne strane, da bi zaštitila interese privilegovanih grupa, zbacila svoju masku i potpuno odbacila radnike, seljake i druge društvene grupe, a s druge strane je dalje usavršila svoje prevarantske i zločinačke metode, dok se sve više zločina KPK otkriva pred međunarodnom zajednicom. KPK koristi popularan vokabular kao npr. "pravna država", "tržište", "za narod" i "reforma" da bi zavarala ljude. Ona ne može promeniti svoju pokvarenu, zločinačku narav, čak i ako se oblači u "zapadnjačko odelo". Takav imidž samo može još više zavarati nego KPK u "Maovom odijelu". U romanu "Životinjska farma" George Orwella (objavljen 1945.) svinje su naučile stajati i hodati na dve noge. Ova novostečena sposobnost dala je svinjama novi imidž, ali nije promenila njihovu svinjsku prirodu.

Donošenje zakona i regulativa koji su u suprotnosti s kineskim Ustavom

Donose se zakoni i regulative u suprotnosti s Ustavom, koji za organe sprovođenja zakona na različitim nivoima predstavljaju "pravnu osnovu" za gušenje napora ljudi da zaustave progon, steknu slobodu i održe ljudska prava.

Nepolitični problemi rešavaju se političkim sredstvima

Običan društveni problem podiže se na viši nivo parolama kao što su: "nadmetati se s Partijom za narodne mase", "donositi Partiji i narodu propast", "izazivati nered", "neprijateljske snage". Nepolitični problemi se namerno politiziraju, da bi KPK mogla iskoristiti te pokrete, koji su pogrešno prikazani kao politički, kao propagandni instrument kako bi izazivala mržnju u narodu.

Politički problemi rešavaju se potajnim sredstvima

Najnoviji trik KPK u napadu na prodemokratske građane i nezavisne intelektualce je postaviti im zamke da bi ih mogla zatvoriti. Takve zamke uključuju lažne optužbe zbog prestupa kao što su prostitucija i utaja poreza. To se dešava sasvim neupadljivo, kako bi se izbegla kritika grupa spolja. Ovi prestupi, koji su dovoljni da se uništi reputacija optuženog, takođe se koriste da bi se žrtva javno ponizila.

Ako se uopšte išta promenilo u beskrupuloznoj naravi KPK, onda samo to da je postala još sramnija i nehumanija.

KPK drži preko jedne milijarde ljudi kao taoce svoje izvrnute logike

Zamislite da je jedan razuzdan kriminalac provalio u kuću i silovao djevojku. Na suđenju, ovaj kriminalac se brani argumentom da nije ubio žrtvu, već je samo silovao. Zbog toga što je ubijanje gore nego silovanje, on tvrdi da je nevin i da treba biti pušten na slobodu. Ljudi bi ga čak trebali pohvaliti jer je samo silovao djevojku, ali je nije je ubio.

Ova logika zvuči apsurdno. Ipak, logika KPK u odbrani masakra na Trgu Tjenanmen 4. juna 1989. godine je ista kao i logika tog kriminalca. KPK argumentuje da su "potiskivanjem studenata" izbegnuti potencijalni "unutrašnji nemiri" u Kini. Da bi se izbjegli "unutrašnji nemiri", progon studenata je bio opravdan.

"Šta je bolje, silovanje ili ubijanje?" Kada jedan kriminalan na sudu postavi sudiji takvo pitanje, to samo pokazuje koliko je besraman taj kriminalac. Slično, po pitanju masakra na Trgu Tjenanmen, KPK i njeni sledbenici nisu razmišljali o tome da li su krivi zbog ubistva. Umjesto toga, oni su upitali društvo šta je bolje - "Progon studenata, ili unutrašnji nemiri, koji bi mogli voditi do građanskog rata?"

KPK kontroliše celokupnu državnu mašineriju i sve propagandne institucije. Drugim riječima: KPK drži 1,3 milijarde Kineza kao taoce. Sa 1,3 milijardi talaca u rukama, KPK uvek može argumentovati sa svojom "teorijom talaca", da ako ne progoni određenu grupu ljudi, cela nacija bi zapala u nemire i katastrofe. Koristeći to kao izgovor, KPK je po volji mogla progoniti svakog individualca ili grupu i uvek je mogla opravdati svoj progon. S obzirom na tako podle argumente i prevarantska opravdanja, postoji li negde u svijetu kriminalac koji je besramniji od KPK?

Štap i šargarepa - od darovanja "slobode" do eskaliranja progona

Mnogi Kinezi osećaju da sada uživaju više "slobode" nego prije, pa tako imaju nadu da će se KPK reformisati. U stvari, stepen slobode "podaren" ljudima zavisi od osećaja krize KPK. KPK bi sve učinila da bi sačuvala kolektivni interes Partije. Ovo uključuje i darivanje ljudima malo takozvane demokratije, slobode ili ljudskih prava.

Ipak, takozvana "sloboda" darovana od strane KPK, pod vođstvom KPK nije zaštićena zakonima. Takva "sloboda" je samo sredstvo za varanje i kontrolu ljudi usred međunarodnog trenda demokratizacije. U suštini, ova "sloboda" predstavlja nespojiv konflikt sa diktaturom KPK. Jednom kad taj konflikt prevaziđe nivo Trpeljivosti KPK, KPK bi odmah mogla povući sve "slobode". U istoriji KPK, bilo je nekoliko perioda u kojima je sloboda govora bila relativno velika, a nakon svakog od tih perioda usledio je period striktno kontrole. Takav ciklični obrazac ponavlja se kroz celu istoriju KPK, razotkrivajući zločinačku narav KPK.

U današnjoj eri interneta, ako posjetite zvanične stranice Xinhua ili People's Daily, videćete da stvarno ima dosta izveštaja koji sadrže negativne

informacije o Kini. Kao prvo, to je iz razloga što ovih dana Kinom brzo kruži jako puno loših vesti i novinska agencija mora izvestiti o tome da bi zadržala verodostojnost. Kao drugo, to odgovara stanovištu KPK da "mala kritika nudi veliku pomoć". U izveštajima se uzrok za loše vesti uvek pripisuje određenim pojedincima, koji nemaju ništa s Partijom, dok se vođstvo Partije pohvali za svako rešenje. KPK spretno kontroliše o čemu se izveštava, o čemu se ne izveštava, koliko se izveštava i da li kineski mediji i mediji mediji izvan zemlje pod kontrolom KPK izveštavaju o tome.

KPK je vešta u manipulisanju loših vesti u nešto što može postići željeni cilj pridobijanja ljudskih srca. Mnogi mladi ljudi u Kini osjećaju da KPK sada nudi dobar stepen slobode govora, pa tako polažu nade u KPK i zahvalni su joj. Oni su žrtve "rafinirane" strategije prepredenih medija kontrolisanih od strane države. Šta više, stvaranjem haotične situacije u kineskom društvu i dopuštajući medijima da o tome izveštavaju, KPK može ubediti ljude da samo KPK može kontrolisati tako haotično društvo i može manipulirati ljude da podržavaju vladavinu KPK.

Stoga, ne bi trebali pogrešno misliti da se KPK sama promenila, čak i ako vidimo neka poboljšanja po pitanju ljudskih prava. U istoriji, kada se KPK borila da svrgne vladu KMT-a, pretvarala se da se bori za demokratiju nacije. Zbog zločinačke naravi KPK, svako obećanje KPK je neverodostojno.

5. Aspekti beskrupulozne prirode KPK

Tašta rasprodaja nacionalnog zemljišta i izdaja zemlje pod maskom „nacionalnog jedinstva“

U poslednjih nekoliko decenija, slogani propagande KPK su „Osloboditi Tajvan“ i „Ujediniti Tajvan“. Pomoću ove propagande, KPK ostavlja utisak nacionaliste i patriote. Da li KPK zaista brine za celovitost nacionalne teritorije? Nikako. Tajvan je naprosto istorijski problem prouzrokovan borbom između KPK i Kuomintanga, i sredstvo koje KPK koristi da udari na svoje protivnike i osvoji podršku naroda.

U ranim danima, za vreme vladavine Kuomintanga, kad je KPK uspostavila „Kineski Sovjet“, u Članu 14. njenog statuta je stajalo da „svaka etnička grupa ili provincija unutar Kine može da traži nezavisnost“. Da bi povlačila Sovjetskom Savezu, tada je slogan KPK bio „Zaštitite Sovjet“. Za vreme Sino-Japanskog rata, primarni cilj KPK je bio da iskoristi priliku da se sama uveća, umesto da se bori protiv japanskih osvajača. 1945, Sovjetska armija je ušla u severoistočnu Kinu, pljačkajući, ubijajući i silujući, a KPK se ni jednom reči nije suprotstavila ovome. Slično, kad je Sovjetski savez podržao Spoljnu Mongoliju da postane nezavisna od Kine, KPK je još jednom ćutala.

Krajem 1999, KPK i Rusija su potpisale Kinesko-Ruski sporazum o nadzoru granice, u kom je KPK prihvatila sve nejednake ugovore između Čing dinastije i Rusije, potpisane pre više od 100 godina, prodajući Rusiji više od milion kvadratnih kilometara, područje veliko kao deset Tajvanskih teritorija. 2004. su KPK i Rusija potpisale Dodatni Kinesko-Ruski sporazum o Istočnoj granici, i

time još jednom izgubili suverenitet nad polovinom ostrva Heixiazi u provinciji Heilongjiang, u korist Rusije.

Što se tiče drugih pitanja granice, poput ostrva Nansha i Diaoyu, KPK uopšte ne mari, jer ova pitanja nemaju uticaja na kontrolu vlasti od strane KPK. KPK duva u fanfare za „ujedinjenje Tajvana“, što je samo dimna zavesa i okolišan način za podsticanje slepog patriotizma i odvratanje pažnje javnosti sa domaćih konflikata.

Politički lupeži bez ikakvih moralnih skrupula

Na vlasti uvek treba da postoji nadzor. U demokratskim zemljama, razdvojenost vlasti i sloboda govora i štampe su dobri mehanizmi nadzora. Religiozna verovanja pružaju dodatno moralno samo-ograničavanje.

KPK promoviše ateizam; stoga nema božanske prirode da moralno ograniči njeno ponašanje. KPK je diktatura; stoga nema zakona da je politički ograniči. Rezultat je da je KPK potpuno bezobzirna i neobuzdana kad deluje iz svoje tiranske, zločinačke prirode. Prema samoj KPK, ko je nadzire? „KPK samu sebe nadzire!“ Ovim sloganom KPK decenijama obmanjuje ljude. U ranijim vremenima, ovo je nazivano „samo-kritikom“, a onda „samo-nadzorom“ i „samo-usavršavanjem partijskog rukovodstva“, a od nedavno „samo-unapređenjem partijskog kapaciteta za sprovođenje vlasti“. KPK ističe super-silu koju ima za takozvano „samo-unapređivanje“. KPK ne ostaje samo na rečima, već i deluje, na primer osnivanjem „Centralnog komiteta za disciplinsku inspekciju“, „Kancelarije za žalbe“, i sličnim. Ove organizacije su naprosto lepe, ali beskorisne „vaze za cveće“ koje zbunjuju i obmanjuju ljude.

Bez moralnog i pravnog ograničavanja, „samo-unapređivanje“ od strane KPK se svodi na tradicionalnu kinesku izreku „demon se rađa u sopstvenom srcu“. To je samo izgovor koji KPK koristi da bi izbegao spoljni nadzor i odbio da skine zabranu sa slobode štampe i slobode partijskog udruživanja. Političke hulje koriste ovaj trik da obmanu ljude i da zaštite moć KPK i interese vladajuće grupe.

KPK je ekspert za političke šeme. „Narodna demokratska diktatura“ „Demokratski centralizam“, itd. su sve same prevarantske šeme. Osim diktature, sve ostalo je laž.

Izvođenje trikova – od lažnog otpora japanskoj invaziji do prevarantskog anti-terorizma

KPK je uvek tvrdila da je vodila narod u borbi protiv japanskih osvajača. Međutim, bogati istorijski arhivi otkrivaju da je KPK namerno izbegavala bitke u Sino-Japanskom ratu. KPK je samo kočila anti-japanski napor korišćenjem umešanosti Kuomintanga u ratu, da bi povećala sopstvenu moć.

Jedine velike bitke koje je vodila KPK su bile Bitka za Pingxing prolaz, i Bitka hiljadu regimenti. U bici za Pingxing prolaz, KPK uopšte nije bila lider, niti preovlađujuća sila koja je učestvovala i komandovala u toj bici. Umesto toga,

KPK trupe su uhvatile u zasedu japansku intendanturu. Što se tiče Bitke hiljadu regimenti, unutar KPK se veruje je učešće u ovoj bici prekršilo stratešku politiku partijske centrale. Nakon ove dve bitke, Mao i njegove KPK armije nisu se angažovale ni u jednoj ozbiljnoj bici, niti su proizvele ikakve Sino-japanske heroje poput Dong Cunrui, za vreme rata sa Kuomintangom 1948, i Huang Jiguanga, za vreme korejskog rata. Samo mali broj vojnih komandanata KPK je stradao na anti-japanskom bojištu. Do danas, KPK ne može čak ni da objavi brojke svoji žrtava za vreme Sino-japanskog rata, niti se na velikoj kineskoj zemlji može pronaći previše spomenika herojima KPK u Sino-japanskom ratu.

U to vreme, KPK je osnovala Vladu granične oblasti u provincijama Shaanxi, Gansu i Ningxia, daleko od fronta. Današnjom terminologijom, KPK je izvela „jedna zemlja-dva sistema“, ili „dve Kine“ unutar Kine. Iako komandantima KPK nije nedostajala strast u otporu Japancima, visoki rukovodioci KPK nisu bili iskreni u ratovanju u Sino-japanskom ratu. Šta više, oni su preduzeli mere da zaštite svoje resurse i iskoriste rat kao priliku da ojačaju sebe. Kad su 1972 Kina i Japan pokrenuli diplomatske odnose, Mao Cetung je dopustio da mu pred japanskim premijerom Kakuei Tanaki izleti istina da KPK treba da se zahvali Japanu, jer bez Sino-japanskog rata, KPK nikad ne bi osvojila vlast u Kini.

Ovo je istina o lažnoj tvrdnji KPK da je ona vodila kineski narod da istraje u osmogodišnjem ratu protiv Japanaca, i na kraju pobedi.

Više od pola veka kasnije, posle terorističkog napada na američku teritoriju 11. oktobra, svetska pažnja je usmerena na kontra-terorističke mere. KPK je još jednom iskoristila strategiju obmane sličnu onoj koju je lansirala u Sino-japanskom ratu. Koristeći anti-terorizam kao pretekst, KPK je označila mnoge religijske praktikante, disidente i grupe angažovane u etničkim ili teritorijalnim sukobima kao teroriste. Pod maskom anti-terorističkog napora, KPK je lansirala nasilne represivne mere.

27. septembra 2004, novinska agencija *Xinhua* je citirala novinu *Xinjing* u tome da Peking, među svim gradovima i provincijama Kine, mora prvi osnovati anti-teroristički biro. Neki pro-KPK mediji izvan Kine objavili su u naslovima da se „Kancelarija 610 uključila u kontra-terorističke napore“. (Kancelarija 610 je mreža vladinih agencija osnovanih posebno radi progona Falun Gong praktikanata), navodeći da će kontra-teroristički biro usmeriti napade na „terorističke organizacije“, uključujući Falun Gong.

KPK lepi etiketu „terorista“ na ljude koji u rukama ne drže oružje, ne uzvraćaju kad ih tuku i kleveću, i na miran način apeluju za slobodu svojih verovanja. Iskorišćavajući klimu anti-terorizma, KPK je mobilisala svoju „specijalnu anti-terorističku jedinicu“, naoružanu do zuba, da vrši represiju na nezaštićenom grupom miroljubivih ljudi. Osim toga, KPK koristi ovo opravdanje anti-terorizmom da izbegne međunarodnu pažnju i osudu njenog progona Falun Gong. Vrste obmana koje se danas koriste ne razlikuju se od onih koje su korišćene u Sino-japanskom ratu, i predstavljaju besraman način da ovako ozbiljno pitanje tretira kao međunarodni anti-teroristički napor.

Izigravanje iskrenosti i otvoreno slaganje uz skriveno protivljenje

KPK ne veruje u sopstvene doktrine, ali primorava druge da veruju u njih. Ovo je jedan od najpodmuklijih metoda koje koristi KPK sekta. KPK zna da su njene doktrine lažne i da je ideja socijalizma neistinita. KPK ne veruje u ove doktrine, ali nagoni ljude da veruju u njih. Ona proganja ljude koji ne veruju u njih. KPK je bez stida i srama unela takvu obmanjivačku ideologiju u Ustav, kao temelj kineske države.

U stvarnosti postoji zanimljiv fenomen. Zbog korupcije, mnogi visoki funkcioneri gube svoje pozicije u borbi na kineskoj političkoj areni. Ali ovo su upravo oni ljudi koji na javnim sastancima promovišu poštenje i nesebičnost, dok učestvuju u podmićivanju, korupciji i ostalim dekadentnim aktivnostima iza scene. Mnoge takozvane „sluge naroda“ su pale na ovaj način, uključujući Li Jiatinga, bivšeg guvernera provincije Yunnan; Liu Fangrena, partijskog sekretara provincije Guizhou; Cheng Weigaoa, partijskog sekretara provincije Hebei, Tian Fenfshana, ministra za zemljište i resurse, i Wang Huaizhonga, zamenika guvernera provincije Anhui. Međutim, ako pregledate njihove govore, naći ćete, bez objašnjenja, da su podržavali anti-korupcijske kampanje i da su stalno primoravali svoje podređene da budu poštteni, iako su sami vršili pronevere fondova i primali mito.

Iako je KPK promovisala mnoge egzemplarne kadrove i često privlačila neke idealiste i marljive ljude da priđu Partiji, da bi popravila imidž Partije, svima je očigledno u kakvom je užasnom stanju uvek bio opadajući moralni standard Kine. Zašto KPK propaganda „duhovne civilizacije“ nije radila na tome da ovo ispravi?

Zapravo, lideri Komunističke partije su prenosili prazne reči kad su obznanili „moralni kvalitet komunista“ ili slogan „Služiti narodu“. Nekonzistentnost između dela i reči komunističkih vođa može se ispratiti unazad sve do njihovog oca i osnivača Karla Marksa. Marks je imao nezakonitog sina. Lenjina su prostitutke zarazile sifilisom. Staljin je tužen zbog primoravanja pevačice na seksualni odnos. Mao Cetung se prepuštao požudi. Đijang Cemin je bio promiskuitetan. Rumunski komunistički vođa Čaušesku je celu svoju porodicu učinio ekstravagantno bogatom. Kubanski komunistički lider Kastro drži stotine miliona dolara u stranim bankama. Démonski ubica iz Severne Koreje, Kim Il Sung i njegova deca vode dekadentan i isprazan život.

U dnevnom životu, obični ljudi u Kini gnušaju se praznih časova političke nastave. Oni su sve više dvolični u političkim pitanjima, jer svako zna da su to varljive igre. Ali niko, ni govornici ni slušaoci na ovim političkim sastancima, neće otvoreno povesti reč o ovim obmanama. Ovo je javna tajna. Ljudi ovaj fenomen nazivaju „iskrenim pretenzijama“. Visokoparne predstave KPK, „Tri predstavnika“ pre nekoliko godina, ili „unapređenje kapaciteta vlasti“ kasnije, ili današnja „tri srca“ – „zagrejati, umiriti i osvojiti srca ljudi“ su sve same besmislice. Koja vladajuća partija neće zastupati interese naroda? Svaka partija koja ne haje za ove stvari brzo bi bila uklonjena sa političke scene. Ali

KPK ovakve suvišne slogane tretira kao složene, mudre teorije, i od cele zemlje zahteva da ih uče.

Kad se pretvaranje postepeno ukalupi u način razmišljanja i navike više od milijarde ljudi, i postane partijska kultura, samo društvo postaje lažno, pretenciozno i prazno. Sa nedostatkom poštenja i poverenja, društvo je u krizi. Zašto je KPK stvorila ovakve uslove? U prošlosti, to je bilo zbog njene ideologije; sada je zbog njene koristi. Članovi KPK znaju da se pretvaraju, ali se svejedno pretvaraju. Kad KPK ne bi promovisala ovakve slogane i formalnosti, ne bi mogla da maltretira ljude. Ne bi mogla da natera ljude da je slede i plaše je se.

Napuštanje savesti i žrtvovanje pravde radi partijskih interesa

U knjizi *O moralnom razvoju Komunističke partije*, Liu Shaoqi (8) je izložio posebnu potrebu da „članovi partije podrede sopstvene interese partijskim“. Među članovima KPK nikada nije nedostajalo pravičnih ljudi koji se brinu za zemlju i narod, niti je postojao nedostatak poštenih i ispravnih funkcionera koji su zaista služili narodu. Ali u KPK mašineriji sopstvenih interesa, ovakvi funkcioneri ne mogu da opstanu. Pod konstantnim pritiskom da se „čovečnost podredi partijskoj prirodi“, njima je često nemoguće da istraju, reskiraju da budu uklonjeni sa položaja, ili još gore, iskvare se.

Kineski narod je lično iskusio i duboko osetio brutalni režim KPK i razvio dubok strah od nasilja KPK. Zato se ljudi ne usuđuju da podrže pravdu i više ne veruju u nebeske zakone. Sebe podređuju pre svega snazi KPK. Postepeno oni postaju bezosećajni i nezainteresovani za stvari koje na njih ne utiču. Čak i logika njihovog razmišljanja je svesno ukalupljena da podleigne KPK. Ovo je rezultat mafijaške prirode KPK.

KPK manipuliše patriotskim osećanjima da bi huškala narod

KPK koristi slogane „patriotizma“ i „nacionalizma“ da bi huškala narod. Ovo nisu samo glavni takmičarski poklici, već i njena često izdavana naređenja i vremenom oprobane strategije. Kad pročitaju nacionalističku propagandu u inostranom izdanju *People's Daily*, neki inostrani Kinezi, koji se decenijama ne usuđuju da se vrate u Kinu da žive, postaju veći nacionalisti od Kineza koji žive u Kini. Izmanipulisani od strane KPK, kineski narod, koji se ne usuđuje da kaže „ne“ nijednoj politici KPK, se dovoljno ohrabrio da napadne američku ambasadu i konzulat u Kini, bacajući jaja i kamenje, i paleći automobile i zastave, sve pod parolom „patriotizma“.

Kad god se Komunistička partija susretne sa važnim pitanjem koje zahteva poslušnost nacije, ona koristi „patriotizam“ i „nacionalizam“ da na brzinu mobiliše narod. U svim slučajevima, uključujući pitanja vezana za Tajvan i Hong Kong, Falun Gong, sudar američkog špijunskog aviona i kineskog borbenog aviona, KPK je koristila kombinovani metod terora visokog pritiska i kolektivnog ispiranja mozga, tako dovodeći narod u ratoborno stanje svesti. Ovaj metod je sličan onom koji su koristili nemački fašisti.

Blokirajući sve druge informacije, ispiranje mozga KPK je neverovatno uspešno. Iako kineski narod ne voli KPK, on razmišlja na izvitoperen način, što je prouzrokovala KPK. Za vreme Iračkog rata koji su predvodile SAD, na primer, mnogi ljudi su bili kontrolisani gledajući dnevne analize na CCTV (9). Oni osećaju jaku mržnju, osvetoljubivost, i želu da se tuku, dok istovremeno proklinju drugi rat.

Besramnost – stavljanje partije ispred zemlje i primoravanje naroda da neprijatelja uzme za svog oca

Jedna od fraza koju KPK često koristi da bi zaplašila ljude je „uništavanje Partije i zemlje“, na taj način stavljaajući partiju ispred zemlje. Osnovni princip Kine je: „Bez KPK ne bi moglo biti nove Kine.“ Ljudi su od detinjstva obrazovani da „slušaju partiju“ i ponašaju se kao „dobra deca Partije“. Oni su partiji pevali pesmice: „Partiju smatram za majku“, „O, Partijo, moja mila mati“, „Milost Partije koja pošteđuje, dublja je od okeana“, „Ljubav prema ocu i majci ne može prevazići ljubav prema Partiji.“ (10) Oni bi „išli da biju boj gde god Partija pokaže.“ Kad bi vlada ponudila pomoć u elementarnoj nepogodi, ljudi bi „se zahvaljivali Partiji i vladi“ – prvo Partiji, pa onda vladi. Vojni slogan kaže „Partija upravlja oružjem“. Čak i kad su kineski stručnjaci dizajnirali uniformu za sudije na sudu, na okovratnik su stavili četiri zlatna dugmeta. Ova dugmad su poređana od vrha do podnožja tako da simbolišu Partiju, narod, zakon i zemlju. Ona pokazuje da čak i kad si sudija, Partija će uvek biti iznad zakona, zemlje i naroda.

Partija je u Kini postala glavna, a zemlja je postala podređena Partiji. Zemlja postoji za Partiju, a za Partiju se kaže da je otelotvorenje naroda i simbol zemlje. Ljubav prema Partiji, partijskim vođama i zemlji su pomešani, što je osnovni razlog zašto je patriotizam u Kini postao izopačen.

Pod suptilnim, ali istrajnim uticajem KPK obrazovanja i propagande, mnogi ljudi, članovi Partije ili ne, su počeli da brkaju Partiju sa zemljom, svesno ili nesvesno. Oni su morali da prihvate da su „Partijski interesi“ stariji od svih, i da se slože da su „interesi Partije isto što i interesi naroda i zemlje.“ Ovaj rezultat indoktrinacije KPK je stvorio klimu za Partiju da može izdati nacionalne interese.

Igranje „presvlačenja“ i nazivanje krivičnih dela „velikih dostignućima“

KPK je u istoriji napravila puno grešaka. Ali, uvek je krivicu bacala na pojedince ili grupe kroz „presvlačenje“ i rehabilitaciju. Ovo ne samo da je činilo žrtve duboko zahvalnim KPK, već je i omogućilo KPK da u potpunosti smanji bilo kakvu odgovornost za sopstvena krivična dela. Sama KPK tvrdi da „ne samo da se ne boji pravljenja grešaka, već i da ume da ih ispravlja (11) i ovo je postao čarobni napitak KPK, s kojim ona bez prestanka izbegava krivicu. Tako KPK uvek ostaje „velika, slavna i ispravna.“

Možda će jednog dana KPK odlučiti da „presvuče“ Masakr na Trgu Tjenanmen i da obnovi reputaciju Falun Gong. Ali ovo je samo makijavelistička taktika

koju KPK koristi u očajničkim pokušajima da produži svoj umirući život. KPK nikad neće imati hrabrosti da razmisli o sebi, da prikaže sopstvene zločine, ili da plati za sopstvene grehe.

6. KPK pokazuje svoju zločinačku prirodu kad koristi državni teror nastojeći da eliminiše „Istinitost, Blagost i Trpeljivost“

Prevarantsko „samo-spaljivanje na Trgu Tjenanmen“, koje je režirala KPK sekta, može se smatrati za laž veka KPK. Da bi potisnula Falun Gong, vlada je bila toliko izopačena da je odlučila da zavede pet ljudi da se pretvaraju da su Falun Gong praktikanti, i da izvede njihovo lažno samo-spaljivanje na Trgu Tjenanmen. Učestvujući u nameštaljcima, pet učesnika je ne znajući potpisalo svoje smrtne presude, pa su ili prebijeni do smrti na licu mesta, ili su ubijeni kasnije. Usporen snimak samo-spaljivanja, koji je emitovala CCTV, nepogrešivo pokazuje da je Liu Chunling, jedan od onih koji su se zapalili, preminuo pošto je nasilno oboren na licu mesta od strane policajca. Ostale greške na snimku uključuju sedeću pozu Wang Jingdonga, plastičnu bocu (navodno punu benzina), koja je ostala netaknuta između njegovih kolena pošto je vatra ugašena, razgovor između lekara i najmlađe žrtve Liu Siying, i prisustvo kamermana spremnog da snimi scenu. Ove činjenice, i još stvari, više su nego dovoljan dokaz da je incident sa samo-spaljivanjem maliciozna obmana, koju je smislio nepravedni režim Đijang Cemina, da bi podmetnuo Falun Gongu (12).

U svojoj deklariranoj kampanji da izbriše Falun Gong, KPK koristi besprizorne i surove metode. Ona je uzurpirala finansijske izvore nacije, akumulirane u poslednjih 20 godina reforme i otvaranja. Mobilisala je Partiju, vladu, vojsku, policiju, špijune, strane diplomate i razne druge vladine i ne-vladine organizacije. Manipulisala je sistemom globalnog medijskog izveštavanja, implementirajući striktnu informacionu blokadu, sa ličnim i visoko-tehnoloških praćenjem. Sve ovo je pokrenula da bi progonila mirnu grupu ljudi koji se drže Falun Gong, tradicionalne kineske *qigong* prakse za pročišćavanje tela, uma i morala, u skladu sa principima Istinitosti, Blagosti i Trpeljivosti. Ovakav brutalan progon nevinih ljudi zbog njihovih verovanja, otkriva degenerisanu prirodu KPK.

Nikakvi počinioци zločina u istoriji nikad nisu lagali tako podmuklo i prodirno, kao Đijang Cemin i KPK. Oni koriste obilje laži, a svaka je stvorena i usmerena da manipuliše različitim predstavama i idejama kojih se ljudi drže, tako da se lako mogu navesti da veruju u laži, a Partija može da raspali mržnju prema Falun Gongu. Verujete li u nauku? Partija kaže da je Falun Gong sujeverje. Nalazite li da je politika neukusna? KPK kaže da se Falun Gong bavi politikom. Da li zavidite ljudima u Kini i inostranstvu, koji su bogati? KPK kaže da Falun Gong skuplja bogatstvo. Imate li primedbe na organizacije? KPK tvrdi da Falun Gong ima čvrstu organizaciju. Jeste li umorni od kulta ličnosti koji postoji u Kini nekoliko decenija? KPK kaže da Falun Gong ispoljava kontrolu misli. Jeste li strasni patriota? KPK kaže da je Falun Gong anti-kineski. Plašite li se previranja? KPK kaže da Falun Gong remeti stabilnost. Pitate li se da li Falun Gong zaista podržava „Istinitost, Blagost i Trpeljivost“? KPK kaže da Falun

Gong nije istinit, dobrodušan i tolerantan. Čak je izvrnula logiku, pa kaže da Blagost može da proizvede želju za ubijanjem.

Verujete li da vlada ne bi ovako lagala? KPK izmišlja laži još veće i šokantnije, od ubistava do samo-spaljivanja, od ubijanja rođaka do serijskih ubistava – tolike laži u koje je teško ne poverovati. Da li osećate simpatiju prema Falun Gongu? KPK povezuje tvoju političku podobnost sa progonom Falun Gong, i degradira te, otpušta, ili oduzima bonus, ako Falun Gong praktikanti iz tvoje zone odgovornosti apeluju u Peking. Tako si prinuđen da postaneš neprijatelj Falun Gong.

KPK je kidnapovala brojne praktikante Falun Gong i odvela ih na ispiranje mozga u nastojanju da ih natera da se odreknu svojih čestitih verovanja, da odbace Falun Gong, i da obećaju da će prestati da vežbaju. KPK koristi razne zle metode da ih ubedi, uključujući njihove rođake, zaposlenje i obrazovanje da preko njih izvrši pritisak, podvrgavajući ih raznim okrutnim mučenjima i čak kažnjavajući njihove članove porodica i kolege. Falun Gong praktikanti kojima su uspešno isprani mozgovi, koriste se da muče i ispiraju mozgove drugima. Opaka KPK istrajava na tome da dobre ljude pretvara u demone, primoravajući ih da do kraja života idu mračnim putem.

7. Nepravedni socijalizam sa „kineskim osobenostima“

Izraz „kineske osobenosti“ se koristi da pokrije zločine KPK. KPK sve vreme tvrdi da svoj uspeh u kineskoj revoluciji duguje „integraciji Marksizma-Lenjinizma sa konkretnom realnošću kineske revolucije. KPK često zloupotrebljava izraz „osobenost“ kao ideološku potporu za njenu kapricioznu i zlikovačku politiku.

Kapriciozna i obmanjivačka sredstva

Pod fasadom obmane „kineske osobenosti“, KPK nije postigla ništa osim apsurdnosti.

Cilj revolucije KPK je bio da se realizuje javno vlasništvo nad sredstvima za proizvodnju, a obmanuo je mnoge mlade ljude da se učlane u Partijsku organizaciju radi ideala komunizma i jedinstva. Mnogi od njih zaista su izdali svoje porodice koje su imale svojinu. Ali 83 godine nakon nastanka KPK, kapitalizam se povratio, jedino što je sada postao deo same KPK, koja je prvobitno podupirala parolu jednakosti.

Danas, među decom i rodbinom lidera KPK, mnogi su novi kapitalisti sa bogatstvom, i mnogi članovi Partije nastoje da se pridruže grupi novobogataša. KPK je eliminisala zemljoposjednike i kapitaliste u ime revolucije, i ukrala njihovu imovinu. Sada nova „veličanstva“ KPK postaju još bogatiji kapitalisti, kroz pronevere i korupciju. Oni koji su u ranim revolucijama sledili Partiju sada uzdišu: „Da sam znao da će ovako biti, ne bih ih tada sledio.“ Nakon nekoliko decenija znojenja i borbe, oni otkrivaju da su imovinu svoje braće i očeva, kao i svoje živote naprosto posvetili KPK sektu.

KPK govori o ekonomskoj bazi koja određuje infrastrukturu (13); u stvarnosti, birokratizovana ekonomska baza korumpiranih činovnika KPK je ta koja određuje „nadstrukturu visokog pritiska“ – nadstrukturu koja se održava pomoću visokog pritiska. Ugnjetavanje naroda je stoga postala osnovna politika KPK.

Druga nepravedna karakteristika KPK se manifestuje u izmeni definicije kulturnih koncepata, da bi se zatim ove revidirane definicije koristile da se ljudi kritikuju i kontrolišu. Koncept „partije“ je jedan primer za to. Od nastanka vremena, u zemlji i inostranstvu se osnivaju partije. Samo Komunistička partija ispoljava moć koja je izvan domena partijskog kolektiva. Ako se pridruži Partiji, ona će kontrolisati sve aspekte tvog života, uključujući tvoju svest, podsvest, i privatni život. Kad joj se da politički autoritet, KPK kontroliše društvo, vladu, i državni aparat. Ona diktira svim pitanjima, poput onih važnih o tome ko će biti Predsednik države ili ministar odbrane, ili koji će se propisi i pravila napraviti, do malih, koji se tiču onog gde će neko živeti, s kim se može venčati, i koliko dece može imati. KPK je sabrao sve zamislive metode kontrole.

U ime dijalektike, KPK je potpuno uništila holistički način razmišljanja, sposobnost donošenja zaključaka, i istraživački duh filozofije. Dok KPK govori o „raspodeli u skladu sa doprinosom“, proces „omogućavanja nekim ljudima da se prvi obogate“ se izvršava naporedo sa „raspodelom u skladu sa moći“. KPK koristi masku „služenja narodu svim srcem“ da bi obmanula one koji drže do ovih ideala, zatim im u potpunosti isprala mozak i kontrolisala, postepeno ih pretvarajući u poslušnu alatku koja „svim srcem služi Partiji“ i koji se ne usuđuju da ustanu za narod.

Makijavelistička partija sa „kineskim osobenostima“

Koristeći princip koji partijske interese vrednuje iznad svega ostalog, KPK je izopačila kinesko društvo posredstvom kulta zla, stvarajući jedno zaista groteskno biće u celokupnom čovečanstvu. Ovo biće razlikuje se od bilo koje druge države, vlade i organizacije. Njen princip je da nema principa; iza njenih osmeha nema iskrenosti. Međutim, ljudi dobra srca ne mogu razumeti KPK. Na osnovu univerzalnih moralnih standarda, oni ne mogu da zamisle da bi jedan tako zao entitet mogao upravljati zemljom. Koristeći opravdanje „kineske osobenosti“, KPK se ustoličila među svetskim nacijama. Kineska osobenost je postala eufemizam za „zlikovačku osobenost KPK“.

Sa „kineskom osobenošću“, obogaljeni kineski kapitalizam je transformisan u „socijalizam“, „nezaposlenost“ je postala „čekanje na posao“, „izgubiti posao“ postalo je „van dužnosti“, „siromaštvo“ je postalo „inicijalna faza socijalizma“ a ljudska prava i sloboda govora i vere su svedeni na prosto pravo na preživljavanje.

Kineska nacija se susreće sa moralnom krizom bez predsedana

Početkom devedesetih, u Kini je bila popularna izreka „Razbojnik sam i nikog se ne bojim.“ Ovo je žalosna posledica nekoliko decenija besprizorne

vladavine KPK, njenog nametanja korupcije naciji. Ono što prati lažni prosperitet kineske ekonomije je rapidno opadanje morala na svim poljima društva.

Kongresni predstavnici Kine, tokom kineskog Narodnog Kongresa, često pričaju o pitanju „poštenja i poverenja“. Na ispitima za prijem na fakultet, od studenata se traži da pišu o poštenju i poverenju. Ovo označava da nedostatak poštenja i poverenja i pada morala postaju nevidljiva, ali sveprisutna kriza u kineskom društvu. Korupcija, pronevera, lažni proizvodi, obmane, zloba i degeneracija normi društva su česti. Među ljudima više nema najosnovnijeg poverenja.

Onima koji su zadovoljni popravljenim standardom življenja, nije li stabilnost u njihovim životima primarni interes? Koji je najvažniji faktor socijalne stabilnosti? Moral. Društvo sa degradiranim moralom ne može obezbediti sigurnost.

Do danas je KPK proterala skoro sve tradicionalne religije i demontirala tradicionalni sistem vrednosti. Beskrupulozni način na koji KPK grabi bogatstvo i obmanjuje ljude ima domino efekat na celokupno društvo i vodi ljude ka zločinaštvu. KPK, koja vlada podmuklim načinima, na isti način zahteva korumpirano društvo, da bi u njemu mogla preživeti. Zato KPK čini sve što može da ljude povuče na ovaj nivo, nastojeći da kineski narod pretvori u mahinatore u različitim stepenima. Na ovaj način obmanjivačka priroda KPK briše moralne osnove koji su dugo održavali kinesku naciju.

Zaključak

„Lakše je promeniti reke i planine nego nečiju prirodu.“ (14) Istorija je dokazala da svaki put kad KPK olabavi svoje stegе i lance, to radi bez namere da ih skine. Nakon Velike gladi ranih 60., KPK je usvojila „Ugovor tri slobode“ (San Zi Yi Bao), program (15) koji je ciljao na obnovu poljoprivredne proizvodnje, ali bez namere da izmeni ropski položaj kineskog seljaka. „Ekonomska reforma“ i „liberalizacija“ osamdesetih nisu bili prepreka da KPK podigne mesarski nož na sopstveni narod 1989. U budućnosti, KPK će nastaviti da menja svoju fasadu, ali neće promeniti svoju rđavu prirodu.

Neki ljudi mogu misliti da prošlost pripada prošlosti, da se situacija promenila, i da KPK nije KPK iz prošlosti. Neki mogu biti zadovoljni lažnom pojavom, pa čak i pogrešno poverovati da se KPK popravila, da je u procesu reforme, ili da ima nameru da se promeni. Oni bez prestanka mogu da odbacuju tužna sećanja iz prošlosti. Sve ovo, KPK grupi zlikovaca, može samo pružiti priliku da nastavi da opstaje ili preči čovečanstvu.

Svi naponi KPK su usmereni na to da ljudi zaborave prošlost. Sve borbe ljudi su podsetnik na nepravde koje su propatili u rukama KPK.

Zapravo, istorija KPK je takva da se urezala u sećanje naroda, istorija u kojoj deca ne znaju pravo iskustvo roditelja, istorija u kojoj su stotine miliona

građana podnele ogroman sukob između prezira prema krvavoj prošlosti KPK i hvatanja za nadu u budućnost KPK.

Kad je sablast zla komunizma pala na ljudski svet, KPK je oslobodila ljudski šljam i opredmetila pobunu hulja da ugrabi političku moć. Ono što je uradila krvoprolićem i tiranijom je služilo da ustanovi i održi despotiju u obliku „partijske pripadnosti“. Koristeći takozvanu ideologiju borbe, koja se protivi prirodi, nebeskim zakonima, ljudskoj prirodi i univerzumu, ona uništava ljudsku savest i dobrotu, dalje razarajući tradicionalnu civilizaciju i moral. Ona koristi krvave pokolje i nasilno ispiranje mozga da ustanovi komunistički kult zla, kreirajući naciju izopačenih umova da bi vladala zemljom.

Kroz istoriju KPK, postojali su nasilni periodi u kojima je crveni teror dosezao svoj vrhunac, i nespretni periodi kad je KPK za malo izbegavala svoj pad. Svaki put, KPK je pribegavala punoj upotrebi svojih lukavih sredstava da se izvuče iz krize, ali samo da bi napredovala do sledećeg ciklusa nasilja, nastavljajući da obmanjuje kineski narod.

Kad ljudi budu prepoznali zločinačku prirodu KPK i odbili da budu obmanjivani njenim lažnim predstavama, doći će kraj za KPK i njenu beskrupuloznu prirodu.

U poređenju sa 5000 godina istorije Kine, 55 godina vladavine KPK je kao treptaj oka. Pre nego što je nastala KPK, Kina je stvorila najveličanstveniju civilizaciju u istoriji čovečanstva. KPK je iskoristila domaće probleme i stranu invaziju da opustoši kinesku naciju. Uzela je desetine miliona života, uništila nebrojene porodice, i žrtvovala ekološke resurse na kojima leži opstanak Kine. Ono što je još razornije je skoro totalno uništenje kineskih moralnih osnova i bogate kulturne tradicije.

Kakva će biti budućnost Kine? U kom pravcu će Kina poći? Ovakva ozbiljna pitanja suviše su složena da bi se raspravila u par reči. Međutim, jedno je sigurno – ako ne bude bilo moralne obnove nacije, obnavljanja harmoničnih odnosa između čoveka i prirode, i između ljudi, neba i zemlje, kineska nacija neće moći da ima svetlu budućnost.

Nakon nekoliko decenija ispiranja mozga i strahovlade, KPK je u živote kineskog naroda nametnula svoj način razmišljanja i svoje standarde za dobro i loše. Ovo je navelo ljude da prihvate i opravdaju perverznost i prevarantstvo KPK, da postanu deo njegove laži, na taj način obezbeđujući ideološku osnovu za postojanje KPK.

Da bismo iz svojih života eliminisali rđave doktrine koje je nametnula KPK, da bismo razaznali beskrupuloznu prirodu KPK, i da bismo obnovili svoju ljudsku prirodu i savest – ovo predstavlja prvi i suštinski korak na putu prema glatkoj tranziciji u društvo bez Komunističke partije.

Da li se ovim putem može ići mirno i stabilno zavisiće od promena koje nastanu u srcu svakog građanina Kine- lako izgleda kao da KPK poseduje sve resurse zemlje i aparat prisile, ako svaki građanin bude verovao u moć istine i štitio moral, sablast zla KPK će izgubiti osnovu za svoje postojanje. Svi resursi

mogu se momentalno vratiti u ruke pravednika. Tada će se desiti ponovno rađanje Kine.

Samo bez Kineske Komunističke partije, biće nova Kina.

Samo bez Kineske Komunističke partije, Kina ima nade.

Bez Kineske Komunističke partije, čestiti i dobrodušni kineski narod će obnoviti istorijsku slavu Kine.

Napomene:

(1) U skladu sa tradicionalnom konfučijanskom misli, carevi i kraljevi vladaju prema mandatu dobijenom s neba, a da bi dobili ovakvu vlast, njihova moralna dostignuća moraju biti u skladu sa najvišom odgovornošću. Kod Menciusa se može naći slična misao. U stihu „Ko daje monarhijsku moć?“, kad je upitan ko je caru Sunu dao zemlju i vlast, Mencius je rekao: „To je od neba.“ Ideja o božanskom poreklu moći može se naći i u hrišćanskoj tradiciji. U Bibliji, Rimljani 13.1, na primer, stoji: „Neka svaka duša bude podređena višoj moći. Jer nema moći do božije: moći koje postoje su Bogom dane“.

(2) Jedan centar se odnosi na ekonomski razvoj, dok su dve osnovne tačke: održati četiri osnovna principa (socijalistički put, diktatura proletarijata, vođstvo KPK, Marksizam-Leninizam i Maova Misao), i nastaviti sa politikom reformi i otvaranja.

(3) Podaci iz izveštaja novinske agencije *Xinhua*, 4.marta, 2004

(4) Mu je jedinica za površinu koja se koristi u Kini. Mu je 0,165 ara.

(5) Podaci iz izveštaja novinske agencije *Xinhua*, 29.februara, 2004

(6) „Princip tri ne“ postojao je u prošlosti. 1979, Deng Xiaoping je predložio „Princip tri ne“ da bi ljude ohrabrio da kažu šta misle: Nema etiketiranja, nema napadanja i nema traženja grešaka. Ovo je trebalo da podseti narod na slično ohrabrivanje intelektualaca od strane Maoa, pedesetih godina, nakon kog je usledio brutalan progon onih koji su progovorili. Sada, novopredložena „Tri ne“ se odnosi na „Razvoj bez debata, napredak bez borbi, i progres bez nalaženja zadovoljstva u oklevanju.“

(7) Član 23 Osnovnog zakona Hong Konga je predložen 2002 od strane honkonške vlade, usled pritiska iz Pekinga. Član je predstavljao ozbiljno osipanje sloboda i ljudskih prava u Hong Kongu, podrivajući politiku „jedna zemlja, dva sistema“, koju je KPK obećala. Član 23 je naišao na svetsko protivljenje, pa je konačno povučen 2003.

(8) Liu Shaoqi, Predsednik Kine između 1959 i 1968 smatran je naslednikom Mao Cetunga. Za vreme Kulturne revolucije (1966-1976) on je optužen da je izdajnik, špijun i odmetnik. Umro je 1969, nakon ozbiljnog maltretmana u KPK zatvoru.

(9) CCTV (Kineska centralna TV) je u vlasništvu i pod direktnom kontrolom centralne vlasti. To je najveća TV mreža u Kini.

(10) Sve navedene fraze su naslovi pesama napisanih i spevanih za vreme ere Maoa, šezdesetih i ranih sedamdesetih.

(11) Mao je jednom rekao da se mi bojimo da pravimo greške, ali da nas brine da ih ispravljamo.

(12) Za detaljnu analizu snimka samo-spaljivanja, obratite se sledećoj adresi:
<http://www.clearharmony.net/articles/200109/1165.html>

(13) Superstruktura u kontekstu marksističke društvene teorije odnosi se na način interakcije između ljudskog subjektiviteta i materijalne supstance društva.

(14) Ovo je kineska poslovice koja potvrđuje permanentnost nečije prirode. Poslovice se takođe može prevesti kao “Vuk dlaku menja, ali ćud nikad”.

(15) Politika ekonomskih reformi “Ugovor Tri slobode” koju je predložio Liu Shaoqi, u to doba kineski Predsednik. Program je propisivao upotrebu zemljišta za privatne namene, slobodna tržišta, sopstvenu odgovornost preduzeća za svoju zaradu i gubitak, i određivanje izlaznih kvota na bazi domaćinstva.

ⁱ “Leopard je uginuo, ali ostala je koža” je iz drevne kineske knjige proročanstava po imenu *Pesma šljive u cvatu*, Shao Jonga (1011-1077). Leopard ovde predstavlja geografsku teritoriju bivšeg Sovjetskog saveza, koja zaista po obliku podseća na leoparda u trku. Sa raspadom Sovjetskog saveza, suština komunističkog sistema se raspala, ostavljajući samo „kožu“ (formu), koju je KPK nasledila

ⁱⁱ Ustav Narodne republike Kine (zvanični prevod, 1999)

ⁱⁱⁱ Pod incidentom sa AB trupama misli se na operaciju “anti-Boljševičkih trupa” 1930, kad je Mao naredio ubijanje hiljada članova Partije, vojnika Crvene armije, i nevinih civila u provinciji Jiangxi, u nastojanju da konsoliduje svoju vlast u područjima kontrolisanim od KPK

^{iv} Iz Maovog “Izveštaja o Seljačkom pokretu u Hunanu”

^v Planina Tai (Taišan) je prva od pet poznatih planina u provinciji Šandong. Od 1987 predstavlja svetsku prirodnu baštinu.

^{vi} Pokret za ograđivanje zemljišta odnosi se na mračnu stranu ekonomskih reformi u Kini. Slično industrijskoj revoluciji u Engleskoj (1760 – 1850), poljoprivredno zemljište u današnjoj Kini je razgraničeno da bi se napravile razne ekonomske zone na svim nivoima (seoske, gradske, provincijske i državne). Rezultat ograđivanja zemljišta je to što su kineski seljaci gubili zemlju. U gradovima, stanovnici starijih gradskih područja često su bili primorani da se sele, da bi ispraznili zemljište za komercijalni razvoj, uz minimalnu naknadu. Više informacija na raspolaganju na adresi: <http://www.uglychinese.org/enclosure.htm>.

^{vii} Lin Zhao, završila novinarstvo na pekinškom univerzitetu, zbog nezavisne misli i kritike komunističkog pokreta, svrstana je 1957 u desničare. Optužena je za zaveru za svrgavanje narodne demokratske diktature i uhapšena 1960. 1962 osuđena je na 20 godina robije. 29. aprila 1968, KPK ju je ubila kao kontra-revolucionara.

Zhang Zhixin je bila intelektualka koju je KPK, za vreme Kulturne revolucije, mučila do smrti, zbog kritike Maovog neuspeha u Velikom skoku napred i istine koju je govorila. Zatvorski čuvari su je puno puta skidali do gola, ruke joj

vezivali lisicama iza leđa i bacali je među muške zatvorenike, da bi je silovali dok nije poludela. Plašeći se da će na streljanju izvikivati protestne parole, pre egzekucije su joj prerezali grlo.

^{viii} “Februarska revolucija” se odnosi na rusku buržoarsku revoluciju 1917, koja je zbacila Cara s prestola

^{ix} Oktobarsku revoluciju, poznatu kao Boljševičku revoluciju, vodio je Lenjin, 1917 godine. Revolucija je likvidirala revolucionare kapitalističke klase, koji su zbacili Cara, na taj način gušeći buržoarsku revoluciju.

^x “Incident Mari” i “Dvanaestoaprilski masakr se odnose na Kumintanogove napade na KPK. “Incident Mari” se desio 21 maja 1927, u gradu Changsha, provincije Hunan. Dvanaestoaprilski masakr se desio 12 aprila 1927 u gradu Shanghai. U oba slučaja su napadnuti članovi KPK i pro-KPK aktivisti, koji su uhapšeni ili ubijeni.

^{xi} Liu Di, politički činovnik 20. Crvene armije, optužen da je član AB-trupa, predvodio je pobunu u Futianu, optužujući Li Shaojiua za kontra-revolucionara. Oni su preuzeli kontrolu na gradom Futian i oslobodili više od stotinu zarobljenih “pripadnika AB trupa”, izvikujući parolu “dole Mao Zedong”

^{xii} Peng Dehuai (1898-1974): kineski komunistički general i politički vođa. Peng je bio glavnokomandujući u Korejskom ratu, vice-premijer Državnog saveta, član Politbiroa, i ministar odbrane od 1954-1959. Uklonjen je sa svojih položaja nakon neslaganja sa Maovim levičarskim pristupom plenumu KPK u Lushanu 1959.

^{xiii} Iz knjige: “Li Lisan: Čovek za koga su održane četiri memorijalne službe”

^{xiv} Četiri principa su: put socijalizma, diktatura proletarijata, vođstvo KPK, i Marksizam-Lenjinizam i misao Mao Cetunga.